

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE**z dne 24. oktobra 2018****o objavi zahtevka za registracijo imena iz člena 49 Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta v Uradnem listu Evropske unije****„Schaf-Heumilch“/„Sheep’s Haymilk“/„Latte fieno di pecora“/„Lait de foin de brebis“/„Leche de heno de oveja“ (ZTP)**

(2018/C 400/03)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil⁽¹⁾ ter zlasti člena 50(2)(b) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Avstrija je v skladu s členom 49(4) Uredbe (EU) št. 1151/2012 Komisiji poslala zahtevek za zaščito imen „Schaf-Heumilch“/„Sheep’s Haymilk“/„Latte fieno di pecora“/„Lait de foin de brebis“/„Leche de heno de oveja“.
- (2) Komisija je v skladu s členom 50 Uredbe (EU) št. 1151/2012 navedeni zahtevek preučila in ugotovila, da izpolnjuje pogoje iz navedene uredbe.
- (3) Da se omogoči predložitev ugovora v skladu s členom 51 Uredbe (EU) št. 1151/2012, bi bilo specifikacijo proizvoda iz člena 50(2)(b) navedene uredbe za imena „Schaf-Heumilch“/„Sheep’s Haymilk“/„Latte fieno di pecora“/„Lait de foin de brebis“/„Leche de heno de oveja“ treba objaviti v *Uradnem listu Evropske unije* –

SKLENILA:

Edini člen

Specifikacija proizvoda iz člena 50(2)(b) Uredbe (EU) št. 1151/2012 za imena „Schaf-Heumilch“/„Sheep’s Haymilk“/„Latte fieno di pecora“/„Lait de foin de brebis“/„Leche de heno de oveja“ (ZTP) je v Prilogi k temu sklepu.

V skladu s členom 51 Uredbe (EU) št. 1151/2012 je objava tega sklepa podlaga za uveljavljanje pravice do ugovora zoper registracijo imen iz prvega odstavka tega člena v treh mesecih od dneva objave tega sklepa v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 24. oktobra 2018

Za Komisijo

Phil HOGAN

Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 343, 14.12.2012, str. 1.

PRILOGA

SPECIFIKACIJA PROIZVODA ZA ZAJAMČENO TRADICIONALNO POSEBNOST

„Schaf-Heumilch“/„Sheep’s Haymilk“/„Latte fieno di pecora“/„Lait de foin de brebis“/„Leche de heno de oveja“

EU št.: TSG-AT-02289–22.2.2017

Avstrija

1. Ime za registracijo

„Schaf-Heumilch“ (DE); „Sheep’s Haymilk“ (EN); „Latte fieno di pecora“ (IT); „Lait de foin de brebis“ (FR); „Leche de heno de oveja“ (ES)

2. Vrsta proizvoda

2.1 Vrsta proizvoda

Skupina 1.4 drugi proizvodi živalskega izvora (jajca, med, različni mlečni proizvodi razen masla itn.)

3. Razlogi za registracijo

3.1 Gre za proizvod:

- katerega način proizvodnje, predelava ali sestava ustreza tradicionalni praksi za zadevni proizvod ali živilo,
- ki je proizveden iz surovin ali sestavin, ki se tradicionalno uporabljajo.

Proizvodnja senenega mleka je najbolj naravna oblika proizvodnje mleka. Gre za mleko živali s tradicionalnih trajnostnih mlečnih kmetijskih gospodarstev. Bistvena razlika v primerjavi s standardnim mlekom in tradicionalni značaj senenega mleka „Heumilch“ izhajata iz dejstva, da se pri proizvodnji senenega mleka tako kot pri prvotni proizvodnji mleka živali ne hranijo s fermentirano krmo. Z industrializacijo kmetijstva se je proizvodnja silaž (fermentirane krme) od 60. let prejšnjega stoletja zaradi mehanizacije vse bolj razširila in tako omejila kmetijstvo, ki temelji na uporabi sena. Poleg tega predpisi prepovedujejo uporabo živali in krmil, ki so v skladu z veljavno zakonodajo opredeljeni kot „gensko spremenjeni“. Prehrana živali se sezonsko spreminja: v obdobju zelene krme vključuje predvsem svežo travo in seno, pa tudi odobreno krmo za živali iz točke 4.2; krmo v zimskem obdobju sestavljata seno ali dovoljena krma za živali iz točke 4.2.

3.2 Gre za ime:

- ki se tradicionalno uporablja za označevanje specifičnega proizvoda,
- ki opredeljuje tradicionalne ali posebne lastnosti proizvoda.

Ovca je ena od najstarejših udomačenih živali na svetu. Že v zgodnji kameni dobi so ljudje od ovc pridobivali meso, mleko, kožo in volno. Vzreja ovc se je najverjetneje začela v stepah jugozahodne Azije in se je v Evropo prenesla preko Perzije in Balkana. Alpske regije so bile zgodovinsko primerne za ovčerejo. Posebna oblika intenzivne živinoreje, imenovana „Schwaigen“, se na Tirolskem uporablja od sredine 12. stoletja. Beseda „Schwaig“ izvira iz osrednje knjižne nemščine ter označuje posebno obliko naselja in zlasti gospodarstva v gorskem svetu. Kmetije, imenovane „Schwaighof“, so lastniki zemljišč pogosto ustanovili kot stalna naselja za namene govedoreje in ovčereje. Dokazi o njihovem obstoju na Tirolskem segajo v dvanajsto stoletje. Pozneje se je izraz „Schwaige“ včasih uporabljal za sklicevanje na planinske pašnike, ki se obdelujejo samo v poletnih mesecih. Planšarji se imenujejo tudi „Schwaiger“ ali „Schwaigerin“. Do poznega štirinajstega stoletja so se tirolske kmetije „Schwaighof“ primarno ukvarjale z ovčerejo. Ovčereja na obsežnih alpskih travnikih je zato na Tirolskem stoletja stara tradicija.

Vendar je med štirinajstim in devetnajstim stoletjem ovčereja v Avstriji močno upadla in postopno jo je nadomestila prašičereja. Danes pa je ovčereja ponovno vedno bolj pomembna za proizvodnjo mleka in mesa.

4. Opis

4.1 Opis proizvoda, za katerega se uporablja ime iz točke 1, vključno z njegovimi glavnimi fizikalnimi, kemijskimi, mikrobiološkimi ali organoleptičnimi značilnostmi, ki dokazujejo posebne lastnosti proizvoda (člen 7(2) te uredbe)

Ovčje mleko v skladu z veljavno zakonodajo.

4.2 Opis metode proizvodnje proizvoda, za katerega se uporablja ime iz točke 1, ki jo morajo proizvajalci upoštevati, po potrebi vključno z vrsto in značilnostmi uporabljenih surovin ali sestavin, in metode, po kateri je proizvod pripravljen (člen 7(2) te uredbe)

Seneno ovčje mleko „Schaf-Heumilch“ se proizvaja pod tradicionalnimi proizvodnimi pogoji v skladu s predpisi o proizvodnji senenega mleka „Heumilch“ (Heumilchregulativ), zanj pa sta značilni prepoved uporabe fermentirane krme, kot je silaža, ter prepoved uporabe živali in krmil, ki so v skladu z veljavno zakonodajo opredeljeni kot „gensko spremenjeni“.

Predpisi o proizvodnji senenega mleka (Heumilchregulativ)

Seneno ovčje mleko „Schaf-Heumilch“ je mleko ovc v laktaciji, ki ga proizvajajo pridelovalci mleka, ki so se zavezali izpolnjevanju naslednjih meril. Ne smejo se uporabljati živali in krmila, ki so v skladu z veljavno zakonodajo opredeljeni kot „gensko spremenjeni“.

Celotno živinorejsko kmetijsko gospodarstvo mora biti upravljano po pravilih proizvodnje senenega mleka.

Dovoljena krmila

- Živali se v glavnem krmijo s svežo travo, metuljnicami in zelišči v obdobju zelene krme ter s senom v zimskem obdobju.
- Kot dopolnilna voluminozna krma se štejejo in so dopustni tudi: zelena oljna ogrščica, zelena koruza, zelena rž in krmna pesa ter peleti iz sena, lucerne in koruze.
- Voluminozna krma mora v letnem obroku predstavljati vsaj 75 % suhe snovi.
- V svoji konvencionalni tržni obliki ter v mešanica z mineralnimi snovmi, na primer otrobi, peleti, se lahko uporabljajo tudi naslednja žita: pšenica, ječmen, oves, tritikala, rž in koruza.
- Kot krma se lahko uporabijo tudi: konjski bob, navadni grah, plodovi oljnic in moka oz. pogača, pridobljena z ekstrakcijo.

Prepovedana krmila

- Prepovedana so naslednja krmila: silaža (fermentirana krma), vlažno seno in fermentirano seno.
- Prepoved krmljenja živali s stranskimi proizvodi pivovarn, destilarn in stiskalnic sadja ter z drugimi stranskimi proizvodi živilsko predelovalne industrije, na primer mokrimi pivskimi tropinami ali mokro pulpo. Izjema so posušena pulpa in melasa kot stranski proizvod proizvodnje sladkorja in posušena beljakovinska krma, pridobljena pri predelovanju žit.
- Prepoved krmljenja živali v laktaciji z namočenimi krmili.
- Prepoved krmljenja živali s krmili živalskega izvora, razen krmljenja mladih živalih z mlekom in sirotko.
- Prepoved krmljenja živali z vrtnimi odpadki, odpadnim sadjem in sečnino.

Pogoji gnojenja

- Prepoved uporabe blata iz čistilnih naprav, proizvodov iz tega blata in komposta iz komunalnih čistilnih naprav z izjemo zelenega komposta (kompostirana mešanica rastlinskega materiala) na vseh kmetijskih površinah, ki jih uporablja živinorejsko gospodarstvo.
- Živinorejsko gospodarstvo mora po nanosu gnojil počakati vsaj tri tedne pred uporabo zemljišč za pašo živali.

Uporaba kemičnih pomožnih snovi

- Mogoča je samo selektivna uporaba kemičnih sintetičnih pesticidov pod strokovnim nadzorom kmetijskih strokovnjakov ter ciljna uporaba na določenih mestih na vseh površinah z zeleno krmo živinorejskega gospodarstva.
- Uporaba odobrenih škropiv proti muham v hlevih za ovce mlekariče je dovoljena samo v odsotnosti ovc v laktaciji.

Prepoved dobave

- Dobava mleka kot senenega mleka „Schaf-Heumilch“ je možna šele deseti dan po telitvi.
- Pri ovcah, ki so bile krmljene s silažo (fermentirano krmo), je potrebna najmanj 14-dnevna karenca.

- Gorske živali, ki so bile na kmetijah krmljene s silažo (fermentirano krmo), je treba bodisi 14 dni pred pašo na gorskih pašnikih krmiti z brezsilazno krmo bodisi se lahko njihovo mleko opredeli kot seneno ovčje mleko „Schaf-Heumilch“ šele po 14-dnevni paši živali na gorskih pašnikih (v lasti dobavitelja senenega ovčjega mleka). Silaža se ne sme niti proizvajati niti uporabljati kot krma na gorskem pašniku.

Prepoved gensko spremenjenih živil in krmil

- Za ohranitev tradicionalne osnove senenega ovčjega mleka „Schaf-Heumilch“ se ne smejo uporabljati živali in krmila, ki so v skladu z veljavno zakonodajo opredeljeni kot „gensko spremenjeni“.

Druge določbe

- Prepoved proizvodnje in skladiščenja silaže (fermentirane krme) na živinorejskem gospodarstvu.
- Prepoved priprave in skladiščenja vseh vrst okroglih bal v ovoju na živinorejskem gospodarstvu.
- Prepoved priprave vlažnega ali fermentiranega sena na živinorejskem gospodarstvu.

4.3 Opis ključnih elementov, ki opredeljujejo tradicionalne lastnosti proizvoda (člen 7(2) te uredbe)

Tradicionalne značilnosti senenega mleka izhajajo iz dejstva, da se pri proizvodnji senenega mleka tako kot pri prvotni proizvodnji mleka živali ne hranijo s fermentirano krmo. Z industrializacijo kmetijstva se je proizvodnja silaž (fermentirane krme) od 60. let prejšnjega stoletja zaradi mehanizacije vse bolj razširila in tako omejila kmetijstvo, ki temelji na uporabi sena.

Živinoreja je po eni strani temeljila na paši na pašnikih, po drugi strani pa na pripravi sena in trave na travnikih. Glede na pisne vire se je spravilo sena ali sena in zelene krme opravilo vsaj dvakrat letno (*fenum primum et secundum*), kar je bila običajna praksa na Tirolskem od 13. stoletja. (Stolz, O., *Rechtsgeschichte des Bauernstandes und der Landwirtschaft Tirol und Vorarlberg* (Pravna zgodovina kmetov in kmetijstva na Tirolskem in Predarlskem), 1949.)

Zemljiška knjiga salzburške nadškofije vsebuje zelo podrobne informacije o številu glav živine v naseljih „Schwaig“ in vsej drugi lastnini, ki je pripadala nadškofiji v dolini Ziller v letu 1607. Natančneje, ob koncu vsakega podrobnega opisa posamezne parcele je zapis, ki se glasi: „v zimskem obdobju ima toliko in toliko konjev, goveda, ovc ali koz“. Planšarji so imeli manj glav živine pozimi kot poleti, ko so bili pašniki na voljo. Nobenega dvoma ni, da se je paša na pašnikih v naseljih „Schwaig“ intenzivno uporabljala in služila kot glavni vir krme za živino. Obstajajo dokumentirani dokazi iz še zgodnejšega obdobja, zlasti 13. in 14. stoletja, da so kmetije „Schwaighof“ zajemale travnike in polja ter tudi pašnike in gorske travnike. To pomeni, da sta se trava in seno pridobivala na kmetijah „Schwaighof“ že od najzgodnejših obdobj. Nekoliko oddaljeno od kmetij je gorovje, ki prav tako pripada naseljem „Schwaig“. V tem gorovju so tradicionalno pašniki, na katere se spomladi in jeseni živina za nekaj tednov pelje na pašo, v preostalem delu leta pa se tam pripravlja seno. Obstaja več vrst pašnikov in ti gorski ali višinski travniki so zlasti značilni za Alpe. Pokošeni so največ enkrat letno, na nekaterih mestih enkrat na dve do štiri leta. Količina sena, ki se na njih pridobi, je majhna, vendar je to seno zelo aromatično in hranilno. (Stolz, O., *Die Schwaighöfe Tirol* (Kmetije „Schwaighof“ na Tirolskem), 1930).

Seno mora biti spravljeno v hlevu. Spraviti ga je treba do naslednje pomladi, saj se pogosto zgodi, da sneg zapade kmalu potem, ko se živina pripelje z alpskih pašnikov. (Trientl, A., *Die Landwirtschaft den Gebirgländern* (Kmetijstvo v goratih državah), 1892).